

ξεδιαλίζομεν χωράφι μὲ χωράφι, σπῆτι μὲ σπῆτι, νὰ μὴν εἰμπορῇ νὰ χαλᾶται μήτε ἀπὸ γενιὰ οὕτε μὲ κολοτεραίαν καὶ νὰ μὴν εἰμπορῇ κανένας ἐπίτροπος νὰ κάμη πρετέντζα κόντρα εἰς αὐτό . . . ».

393

1762. «'Αρτίκουλα νομικὰ τὰ λεγόμενα Στατοῦτα τῶν ἐν Τρανσυλβανίᾳ ἥτοι 'Ερδελίᾳ κατωκισμένων Σαξώνων, κοινῶς Σασῶν ὀνομαζομένων, μεταγλωττισμένα . . . 'Ιωάννου 'Αδάμη . . . πρὸς χάριν . . . πραγματευτῶν ρωμαίων τῆς κομπανίας τοῦ Σιμπινίου», ἐν χφ. 142 (σ. 1–177) τῆς Μονῆς Ξηροποτάμου ("Αθω").

394

1762. Φιρμάνιον σ. Μουσταφᾶ Γ', δρίζοντος, ὅπως ἡ κληρονομία τῶν θυησιόντων χριστιανῶν τίθεται ὑπὸ μεσεγγύησιν, μέχρι προσαγωγῆς τῶν σχετικῶν πιστοποιήσεων ὑπὸ τῶν δικαιούχων κληρονόμων, μνημ. ἐν 450, σ. 42.

395

1763. Συμπληρωματικὰ γραπτὰ ἔθιμα Σύρου, τῆς 22 Ιανουαρίου, ἐν 130, VIII, σ. 501.

« . . . ξεκαθαρίζομεν ἀνάπτεσα εἰς ὅλα τὰ καπίτουλα τοῦ τησίου μας ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ἐμπρὸς σταθερόνομεν καὶ ἐτοῦτο καὶ λέμε, πῶς ὅποις εἴησι ἐκεῖνος, ὃπος εὑρεθεὶς ἄρρωστος ἢ ἀν εἶναι καὶ καλὰ καὶ θέλει νὰ κάμη παραγγελία καὶ διὰ τὴν ψυχήν του, ἢ διὰ τὰ παιδιά του, καὶ ὅτι νὰ εἶναι ἐκεῖνα ὅποις θέλει νὰ παραγγείῃ, νὰ κράζῃ τὸν καντζελλάρην τῆς ἐκκλησίας νὰ κάμη τὴν παραγγελία καὶ ἀν δὲν ἔχῃ καιρὸν νὰ κράζῃ τὸν καντζελλάρην, νὰ τὸ λέγη τοῦ πάροκον ὅποις θέλει νὰ ἔξαγορεύψει, εἰδὲ ἀλλέως καὶ κάμη παραγγελία μ' ἄλλους ἀνθρώπους ἢ γυναίκα, νὰ εἶναι νούλα αἱ παραγγελίαι του ὅποις θέλει κάμει καὶ δῆλαι αἱ παραγγελίαι ὅποις θέλουν γίνει ν' ἀγριούνται κατὰ τὰ τὶ καπίτουλα ξεδναλόζομαι, ὅτι δσαι ἄλλαι παραγγελίαι εὑρεθοῦν ὅποις νὰ μὴν εἶναι κατὰ τὰ καπίτουλα νὰ εἶναι νούλες καὶ ἀνώφελες, εὐγάζοντες τὸν καιρὸν τοῦ θαρατικοῦ, καὶ εἰς ἕνα ἔξαφρον θάνατον, καὶ ὅποιος εἶναι ἐκεῖνος, ὅποις ἀτός του ξεύρει νὰ γράψῃ, νὰ εἶναι καλὴ ἡ παραγγελία του, ἥγουν ὡς δηλοῖ ἄνωθεν κατὰ τὸ καπίτουλον».

396

1763. Βεράτι ὑπὲρ μ. Βιδινίου Ιωσήφ.

Τὸ πρωτότυπον ἐν τῇ Εθν. Βιβλιοθήκῃ Σόφιας, ἐξεδόθη, μετὰ τσεχικῆς μεταφράσεως, ὑπὸ Joseph Kabrda. Παρατηρήσεις ἐπ' αὐτοῦ, ἐν 21.

397

1764. Φιρμάνιον σ. Μουσταφᾶ Γ', περὶ τοῦ δικαιώματος τῶν Μονῶν κληρονομεῖν τὴν περιουσίαν τῶν μοναχῶν, ἐν 76, σ. 57–58. Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 349α.

